

Співаник

***Віть-віть-віть,
тьох-тьох-
тьох...***

Добірка
українських
пісень

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох...
Співаник

Добірка українських пісень
для всіх, кому близька
справжня Українська Пісня

За редакцією Василя Левицького
Друге видання

Кіровоград "Усвідомлення"

2011

Перелік пісень

Ой у вишневому садочку.....	5
Чом ти не прийшов.....	6
Ой чий то кінь стоїть.....	6
Чарівна скрипка	7
Очі відьми, мов зорі.....	8
Коли до губ твоїх.....	9
Стожари.....	10
Місяць по небу ходить.....	11
Там, де Ятрань.....	12
Їхав козак за Дунай.....	13
Їхав козак на війноньку	14
Коли ви вмирали.....	15
Зродились ми великої години.....	16
Нас питають, якого ми роду.....	17
За Україну.....	18
Не пора.....	19
Ще не вмерла України.....	20
Реве та стогне Дніпр широкий.....	21
Не спи, моя рідна земля.....	21
Україна.....	23
Меч Арея.....	24
Буде нам з тобою що згадати.....	25
Там під Львівським замком	26
Лента, за лентою	27
Гей-гу, гей-га.....	28
Розпрягайте, хлопці, коні	29

Несе Галя воду.....	30
Гуцулка Ксеня.....	31
Горіла сосна, палала.....	32
Ой, дівчино, шумить гай.....	33
Ой у лузі калина.....	34
Ой, на горі два дубки.....	35
Ой там, на горі.....	36
Ой летіла зозуленька	36
Ой, Марічко, чичері.....	38
Ой під вишнею, під черешнею.....	39
Чорні очка, як терен.....	40
Цвіте терен, цвіте терен.....	41
Черемшина.....	42
Пісня про рушник.....	43
Чорнобривці.....	44
Зеленеє жито, зелене.....	45
Світе мій щирій.....	46
Червона рута.....	46
Я піду в далекі гори.....	47
Водограй.....	48
Орися.....	49
І з сиром пироги.....	50
Як служив же я у пана.....	51
Жовта субмарина.....	52
Пісня мандрівників.....	53
Корупціонери.....	54
Вчився я на велику кататися.....	56
Пісня про лишай.....	58

Ой у вишневому садочку

Ой у вишневому садочку,
Там соловейко щебетав.
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав. } 2р.

Ой у зеленому садочку
Козак дівчину увіщав.
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину увіщав. } 2р.

Ой ти, дівчино, чорноброва,
Ой чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ой чи підеш ти за мене? } 2р.

Моя матуся тебе знає,
Ти той козак, що все гуляє.
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє. } 2р.

А я матусі не побоюся,
Якщо з тобою одружуся!
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою одружуся! } 2р.

Чом ти не прийшов

Чом ти не прийшов, як місяць зійшов,
Я тебе чекала.

Чи коня не мав, чи стежки не знав,
Мати не пускала?

} 2р.

- І коня я мав, і стежки я знав,
І мати пускала,
Найменша сестра, бодай не зросла,-
Сідельце сховала.

} 2р.

А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала.

-Поїдь, братику, до дівчиноньки,
що тебе чекала.

} 2р.

- Тече річенька невеличенька,
Схочу - перескочу.

Віддайте мене, моя матінко,
За кого я хочу.

} 2р.

Ой чий то кінь стоїть

Ой чий то кінь стоїть,

Що сива гривонька?

Сподобалась мені, сподобалась мені
Тая дівчинонька.

} 2р.

Не так та дівчина,

Як біле личенько.

Подай же, дівчино, подай же, гарная,
На коня рученьку.

} 2 р.

Дівчина підійшла,

Рученьку подала.

Ой краще б я була, ой краще б я була
Кохання не знала.

} 2р.

Кохання, кохання

З вечора до рання.

Як сонечко зійде, як сонечко зійде,
Кохання відійде.

} 2р.

Чарівна скрипка (Юрій Рибчинський)

Сіла птаха білокрила на тополю,
Сіло сонце понад вечір на полях.
Покохала, покохала я до болю
Молодого, молодого скрипаля.

Покохала зачарована струною,
Заблукала та мелодія в гаю,
Гай зелений журавлиною весною,
Я понесла своє серце скрипалю.

Йшла до нього, наче місячна царівна,
Йшла до нього, як до березня весна,
І не знала, що та музика чарівна
Не для мене, а для іншої луна.

Очі відьми

Очі відьми, мов зорі,
очі відьми, мов зорі,
Її чорні очі, ніби роси прозорі.
Наче морок безодні, наче морок безодні,
Як той лід холодні, її очі бездонні.

Уночі осінній віє вітер,
На болоті сич старий кричить.
А вранці на покоси вибігає боса
Та розпускає коси, росюю миє сльози
з очей.

Очі відьми мов зорі,
очі відьми мов зорі,
Її гіркі сльози, ніби роси прозорі.
Серед хащі могила, серед хащі могила,
Там згубили люди, кого відьма любила.

Уночі осінній віє вітер,
На болоті сич старий кричить.
А вранці на покоси та вибігає боса,
Росюю миє коси, до лісу квіти носить
сама.

.....

Коли до губ твоїх... (Григорій Чубай)

Коли до губ твоїх лишається півподиху,
Коли до губ твоїх лишається півкроку-
Зіниці твої виткані із подиву,
В очах у тебе синьо і широко.

Щось шепчеш зачаровано і тихо ти,
Той шепіт мою душу синьо крає.
І забуваю я, що вмю дихати,
І що ходити вмю забуваю.

А чорний птах повік твоїх здійсмається
І впевненість мою кудись відмає.
Неступленим півкроку залишається,
Півподиху у горлі застряває.

Зіниці твої виткані із подиву,
В очах у тебе синьо і широко,
Але до губ твоїх лишається півподиху,
До губ твоїх лишається півкроку.

Стожари

Був зорепад, і зелен сад,
І ми були у парі.
По тім саду без тебе йду,
Коли горять стожари.

П-в:

Гей ви, стожари,
мені насняться ваші чари
Так хочу стріти кохання наяву.
Так чом, стожари,
ви знов заходите за хмари,
Коли я з вами і мрію і живу, живу?

Як маків цвіт в полях горить,
Так зорі квітнуть ясно.
Впаде зоря і вмить згора,
Моя ж любов не згасне.

П-в.

Зірки горять, а де ж зоря,
Що долею озветься?
Я кличу знов свою любов,
Вона навіки в серці.

Місяць по небу ходить...

Місяць по небу ходить,
Пісню свою заводить,
Зорі за ним співають голосні.
Місяць мене питає:
Знаю я, чи не знаю,
Як ти мене кохаєш уві сні.

Я кажу: ні, я, не знаю я, не знаю.
Доля моя, кохаю я, кохаю.

Місяць по небу ходить,
Пісню свою заводить,
Зорі за ним співають, співаю я.
Як я тебе чекала,
Тихо в ночі страждала.
Чом ти пішов - не знала, не знала.

Я кажу: ні, я, не знаю я, не знаю.
Доля моя, кохаю я, кохаю.

Чом ти пішов - не знаю, не знаю.

Я кажу: ні, я, не знаю я, не знаю.
Доля моя, кохаю я, кохаю.
Я кажу: ні, я, не знаю я, не знаю.
Доля моя, кохаю я, кохаю.

**Там, де Ятрань круто в'ється
(Максим Новицький)**

Там, де Ятрань круто в'ється,
Де по каменю шумить,
Там дівчина, гей, як зветься,
Козак знає та й мовчить.

Ой у полі криниченька,
В тій криниці б'є вода,
Там дівчина воду брала
Чорнобрива, молода.

Даром, дівко, квіти сієш,
Вони тобі не зійдуть,
Даром батька, матір просиш,
Бо за мене не дадуть.

Бо ти дівчина багата,
В тебе батько, мати є,
Двір великий, гарна хата,
Ще й у хаті всього є.

А я бідний сиротина,
Степ широкий то ж мій сват,
Шабля й люлька - вся родина,
Сивий коник то ж мій брат.

**Їхав козак за Дунай
(С. Климовський)**

Їхав козак за Дунай,
Сказав: «Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!»

«Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,
Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!»

«Білих ручок не ламай,
Ясних очок не стирай,
Мене з війни зі славою
К собі очідай!»

«Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!»

Їхав козак на війноньку

Їхав козак на війноньку,
Сказав, прощай, дівчинонько.
Прощай, миленька, чорнобривонька,
Їду в чужу сторононьку. } 2р.

Дай-но, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі накриють очі,
Легше в могилі спочину. } 2р.

Дала дівчина хустину,
Козак в бою загинув.
Гей серед поля гнеться тополя
Та й на козацьку могилу. } 2р.

Лихіі люди насилу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя
Та й на стрілецьку могилу. } 2р.

Гнеться тополя додолу,
Вітер по ній повіває,
А в тій могилі син України
Вічним же сном спочиває. } 2р.

Коли ви вмирали (С. Курах)

Коли ви вмирали, вам дзвони не грали,
Ніхто не заплакав за вами.
Лиш в чистому полі ревіли гармати,
І зорі вмивались сльозами.

Коли хоронили вас в темну могилу,
Від болю земля заніміла.
Під хмарами круки стадами літали,
І бурею битва гриміла.

На ваших могилах хрести почорніли,
Берези схилились додолу.
Сплять хлопці-соколи, сини України,
Що впали за волю, за долю.

Зродились ми великої години

Зродились ми великої години
З пожеж війни, із полум'я вогнів,
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнів і злість на ворогів.

І ось ми йдемо у бою життєвому -
Тверді, міцні, незламні, мов граніт,
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець, той здобуває світ.

Не хочемо ні слави, ні заплати.
Заплатою нам - розкіш боротьби!
Солодше нам у бою умирати,
Ніж жити в пугах, мов німі раби.

Доволі нам руїни і незгоди,
Не сміє брат на брата йти у бій!
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.

Велику правду - для усіх єдину,
Наш гордий клич народіві несе!
Вітчизні ти будь вірний до загину,
Нам Україна вище понад усе!

Веде нас в бій борців упавших слава.
Для нас закон найвищий - то приказ:
"Соборна Українська держава -
Вільна й міцна, від Сяну по Кавказ".

Нас питають, якого ми роду

Нас питають, якого ми роду
І на кого гартуєм штики, —
Та ж то наші до брам Царгороду
Ударяли залізні полки.

Та ж то наша долоня стискала,
Підіймала важкого меча,
Аж німіла зухвала Варшава,
Аж дрижала зловісна Москва.

Ми водили в Москву Сигізімунда,
Під Полтаву варязькую рать.
Ми карали Росію за Суздаль,
За Базар ми ще будем карать.

І вже скажемо: "Досить вже, досить!"
І дух помсти освятить наш чин.
І ще будуть пальці прилипати
До насичених кров'ю мечів.

Хай горить пограбована хата
І в руїнах лежить Чигирин.
Стане степ українцеві братом.
Захоронне місце — яри.

Нас далеко у світі всі знали,
Пам'ятаєм поляглих ми кров,
Ми загарбників люто карали
І карати устанемо знов!

За Україну (Микола Вороний)

За Україну, з огнем завзяття,
Рушаймо, браття, всі вперед!
Слушний час кличе нас,
Ну ж бо враз сповнять святий наказ!

За Україну, за її волю,
За честь, за славу, за народ!

О Україно, о рідна Ненько,
Тобі вірненько присягнем.
Серця кров і любов -
Все тобі віддати в боротьбі!

Ганебні пута ми вже порвали
І зруйнували царський трон.
З-під ярем і з тюрем,
Де був гніт, ідем на вільний світ!

Вперед же, браття, наш прапор має,
І сонце сяє нам в очах.
Дружній тиск, зброї блиск,
Кари гнів і з ним свободний спів!

Не пора (Іван Франко)

Не пора, не пора, не пора
Москалеві й ляхові служить!
Довершилась України кривда стара,
Нам пора для України жить.

Не пора, не пора, не пора
За невігласів лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира, —
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Хай пропаде незгоди проклята мара!
Під України еднаймось прапор!

Бо пора ця великая есть:
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю, і щастя, і честь,
Рідний краю, здобути тобі!

Ще не вмерла України (Павло Чубинський)

Ще не вмерла України ні слава, ні воля.
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануем і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо нікому;
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

А завзяття, праця щира свого ще докаже,
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,
За Карпати відоб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж ворогами.

Рече та стогне Дніпр широкий (Тарас Шевченко)

Рече та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолю верби гне високі,
Горами хвилю підійма.
І блідний місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав.
Ще треті півні не співали,
Ніхто нігде не гомонів.
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів.

Не Спи, Моя Рідна Земля (Сергій Фоменко)

Я тобі скажу, де квітне дивний сад,
Де срібляста ніч тремтить у темних водах.
У далекий край лежить нелегкий шлях,
Доки хижа ніч кружля по колу.

П-в 1: Не спи, моя рідна земля!

Прокинься, моя Україно!

Відкрий свої очі у світлі далеких
зірок!

Це дивляться з темних небес
загиблі поети й герої, -
всі ті, що поклали життя

за майбутнє твоє.

Тільки два шляхи... Один веде у пекло.
Інший шлях веде тебе туди, де світ.
Щоб знайти цей шлях, послухай своє серце -
Твоє серце знає, як його знайти!

П-в 1

Я тобі повім про мрію золоту,
Що палким вогнем горить в моєму серці.
Про щасливий край, про радісних людей,
Де життя кидає виклик смерті.

П-в 1

П-в 2: Не спи, моя рідна земля!
Прокинься, моя Україно!
Відкрий свої очі у світлі далеких
зірок.
Це дивляться з темних небес
загіблі поети й герої -
всі ті, хто так вірив у світле
майбутнє твоє.

Україна (Тарас Петриненко)

Дороги іншої не треба,
Поки зорить Чумацький Шлях.
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти.
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти.

П-в: Україно, Україно!
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг.

Бо ми кохаєм до нестями,
І ще не скоро наш кінець.
Ще може нашими серцями
Розпалим тисячі сердець.

Ще наша свічка не згоріла,
Ще наша молодість при нас.
А те, чи праве наше діло -
Те скажуть люди, скаже час.

П-в:

Меч Арея (Живосил Лютий)

Гуркоче грім в ковальні Бога,
Стоять вої з кісьми до плеч.
Рука зсивілого Сварога
Кує Арею потний меч.

І ось знаряддя вже готове,
Відблиснув меч в люстрах небес.
Меча окропила Покрова,
А Рід нарік його Чар-Кес.

П-в: На позір Перунова Полка
Піднімає меч Ареева рука.
На могутній дух, на захист нам,
На погибель злим підступним ворогам.

Гримне Небо - і тремтить Земля,
Меч Арея Русь з неволі визволя.
На Україні хай пощезне враг,
Меч Арея поверне нам рідний Стяг.

Чар-Кес - чарівний меч Арея
Тримали Тур і Святослав.
Не раз Аратту і Борею,
І Русь він щиро захищав.

Тримав Гатило - Богом даний,
Тримали витязі-князі,
Тримали лицарі-гетьмани,
І зараз він в твоїй руці.
П-в:

Буде нам з тобою що згадати

Буде нам з тобою що згадати
Після довгих збавлених ночей.
Вивчив я далекий звук гарматний
І тривожний блиск твоїх очей.

Твої очі - квіти темно-сині
На узбіччі радісних доріг.
Чи зустрінемося з тобою, знову
На своїх дорогах бойових?

Будуть стрільна розвиватись глухо
І дрижати в вибухах земля.
Вийдеш ти в ту сторону - послухай
Де в багряних полум'ях поля.

І почувеш грізну борню волі,
І вкриється кров'ю битий шлях.
Будуть хлопці йти суворо-чолі
В сіруватих, наче ніч, рядах.

І пройдуть вони безмежним краєм
Крізь руїни сіл, дерев і трав.
І напевно ти тоді згадаеш,
Хто любов і мужність поєднав.

Там під Львівським замком

Там під Львівським замком старий дуб стояв,
Там під Львівським замком старий дуб стояв,
А під тим дубочком партизан лежав.

Він лежить не дише, так неначе спить,
Він лежить не дише, так неначе спить,
Золотим волоссям вітер шелестить.

А побіля нього матінка стоїть,
А побіля нього матінка стоїть,
Сльози проливає, й стиха говорить.

"Сину ж ти мій, сину, дитино моя —
"Сину ж ти мій, сину, дитино моя —
були б тя не вбили, якби не війна.

"Було вас у мене п'ятеро синів,
"Було вас у мене п'ятеро синів,
Ти був наймолодший сину мій Андрій.

"Ти був ще маленький батько в бою впав,
"Ти був ще маленький батько в бою впав,
Він за Україну голову поклав.

Я ж тебе кохала, я ж тя берегла —
Я ж тебе кохала, я ж тя берегла —
А тепер могила тут буде твоя.

А позаду неї отаман стоїть,
А позаду неї отаман стоїть,
З повним жалю серцем, тихо говорить.

"Ой не плачте, мамо, син героєм став
"Ой не плачте, мамо, син героєм став,
Він за Україну голову поклав.

Лента за лентою

Вже вечір, вечоріє
Повстанське серце б'є,
А лента, за лентою
Набої подає.

П-в:
Ах, лента, за лентою
Набої подавай
Український повстанче
В бою не відступай.

Ах, лента, за лентою
Колишеться трава
Йде армія повстанців
Це армія – УПА.

У марші цілу нічку,
А в ранішній зорі
Почалися завзяті,
Запеклі бої.

П-в:
А ворог атакує
І преться щосил –
Юнак-кулеметник
Їх вправно косив.

П-в:

Як сонце сходило,
Втомлений юнак:
Упав він ранений,
Упав він навзнак.

До нього санітарка
Поспішно іде,
В обличчя вдивляючись
Його впізнає.

П-в:

Він в неї вдивляється –
Пече в грудях рана,
А біля кулемета –
Дівчина кохана.

А ворог атакує...
В останній момент –
І знову відізався
Затихлий кулемет.

Хто любить Україну,
Хто любить свій народ
Той піде у повстанці
Без всяких перешкод.

Гей-гу, гей-га

Гей-гу, гей-га, таке-то в нас життя.
Наплечники готові, прощай, моє дівча!
Сьогодні помандруєм, не знаємо й самі,
Де завтра заночуєм, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га, чорти ми лісові!

Прапор червоно-чорний – це наше все добро,
Червоне – це кохання, а чорне – пекла дно.
Усі дівчата знають пекельні барви ці,
Забути їх не можуть. Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!

А як прийдеться стати зі зброєю в руках,
Маршалок поведе нас, замає гордо стяг!
І сипнемо сто тисяч у груди сатані,
Люциперові решту! Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!

Як впадеш в вовчу пастку чи зловишся на дріт,
На всі питання ката давай один одвіт:
"Ми до ОУН належим, а батько наш Євген,
І слава України полине ген-ген-ген!
Гей-гу, гей-га, полине ген-ген-ген!"

Розпрягайте, хлопці, коні

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать. } 2р.

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } 2р.

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать. } 2р.

Просив, просив відеречка –
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень
Вона його не взяла. } 2р.

Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив. } 2р.

Вона ростом невеличка
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба. } 2р.

Несе Галя воду

Несе Галя воду,
Коромисло гнеться,
За нею Іванко,
Як барвінок в'ється. } 2р.

Галю, ж моя Галю,
Дай води напиться,
Ти така хороша,
Дай хоч подивиться. } 2р.

Вода у ставочку,
Піди, та й напийся,
Я буду в садочку,
Прийди подивися. } 2р.

Прийшов у садочок,
Зозуля кувала,
А ти ж мене Галю,
Тай не шанувала. } 2р.

Стелися, барвінку,
Буду поливати,
Вернися Іванку,
Буду шанувати. } 2р.

Скільки не стелився -
Ти не поливала,
Скільки не вертався -
Ти не шанувала. } 2р.

Гуцулка Ксеня

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжно-біла, -
Гуцул Ксеню в ній впізнав.

Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І слова палкі любові
Він до неї промовляв:

П-в: "Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про любов".
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.

Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любив скрито,
А гуцулку чорноброву
Він в останню ніч прощав.

В Черемоші грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на соснині
Сумну пісню вигравав:

Горіла сосна, палала

Горіла сосна, палала (2р.)

Під неї дівчина стояла. (2р.)

Під нею дівчина стояла (2р.)

Русяву косу чесала (2р.)

Ой коси коси ви мої (2р.)

Довго служили ви мені (2р.)

Довго служили ви мені (2р.)

Більше служить не будете (2р.)

Більше служить не будете (2р.)

Під білий вельон підете (2р.)

Під білий вельон під хустку (2р.)

Більш не будете за дружку. (2р.)

Під білий вельон з кінцями (2р.)

Більш не підете з хлопцями. (2р.)

Горіла сосна смерека (2р.)

Сподобав хлопець здалека. (2р.)

Сподобав хлопець тай навик (2р.)

Тепер вже він мій чоловік. (2р.)

Ой, дівчино, шумить гай

"Ой, дівчино, шумить гай,
Кого любиш, - забувай, забувай". (2р.)

"Нехай шумить, ще й гуде,
Кого люблю, - мій буде, мій буде". (2р.)

"Ой, дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?" (2р.)

"Не піду я за тебе:
Нема хати у тебе, у тебе". (2р.)

"Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую. (2р.)

"Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди". (2р.)

„Чужа хата така,
Як свекруха лихая, лихая". (2р.)

„Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить,
не мовчить". (2р.)

Ой у лузі калина

Ой у лузі калина, (2р.)
Калина-калина,
Комарики-дзюбрики, калина. (2р.)

Там дівчина ходила, (2р.)
Ходила, ходила,
Чубарики-чубчики, ходила. (2р.)

Цвіт-калину ламала, (2р.)
Ламала, ламала,
Комарики-дзюбрики, ламала. (2р.)

У пучечки в'язала, (2р.)
В'язала, в'язала,
Комарики-дзюбрики, в'язала. (2р.)

На доріжку кидала (2р.)
Кидала, кидала,
Комарики-дзюбрики, кидала. (2р.)

Та й на хлопців моргала, (2р.)
Моргала, моргала,
Комарики-дзюбрики, моргала. (2р.)

Ой, на горі два дубки

Ой, на горі два дубки, (2р.)
Ой, на горі два дубки, два дубки,
Тай зішлися докупки. (2р.)

Вітер дуба хитає, (2р.)
Вітер дуба хитає, хитає (2р.)

"Ой, дівчино, чия ти, (2р.)
Чи підеш ти гуляти" (2р.)

"Не питайся чия я, (2р.)
Як підеш ти, піду й я". (2р.)

"А я собі батьків син, (2р.)
Погуляти хоч би з ким". (2р.)

"А я доня мамина, (2р.)
Цілуватись навчена". (2р.)

Ой там на горі, ой там на крутій

Ой там на горі, ой там на крутій,
Ой там сиділо пара голубів. (2р.)

Вони сиділи, милувалися,
Сизими крильми обнімалися. (2р.)

І взявся стрілець, стрілець молодець,
Й убив-розлучив пару голубів. (2р.)

Він голуба вбив, голубку зловив,
Приніс додому, пустив додолу. (2р.)

Насипав їй пшінця, аж до колінця,
Налив водиці аж до крилиці. (2р.)

Голубка не їсть, голубка не п'є,
На круту гору все плакати іде. (2р.)

Ой летіла зозуленька через гай куючи

Ой летіла зозуленька
Через гай куючи.
Заплакала дівчинонька.
Білу постіль стелючи.

— Постіль моя, тонка, біла,
Як на тобі жалко спати.
Жалко спати і лежати
І козака дожидати.

Козачина — славний хлопець
Обіцявся мене взяти,
Через лихі воріженьки
Мене взяти не велять.

Ані думки, ані гадки,
Щоб я була за тобою,
Ти багатий, ти розумний
І ти гарний сам собою.

— Як я буду йти до вінця,
Відчиняйте ворітця,
Сидить дівка край віконця,
Тяжко-важко журиться.

Не журися, дівча, мною,
Я не буду з тобою,
Я не буду тобі мужем,
А ти мені жоною.

Як я буду вінчатися,
То ти будеш дивитися,
Будуть тобі дрібні сльози,
Як той горох, котиться.

Котилися дрібні сльози,
Котилися, як горох...
Ох ніхто ж так не кохався,
Як кохалися ми вдвох.

Ой, Марічко, чичері...

Ой, Марічко, чичері, чичері, чичері,
Розчеши ми кучері, кучері, кучері. (2р.)

Я би тобі чесала, чесала, чесала,
Якби мамка не знала, не знала, не знала.
(2р.)

Мамка буде дивити, дивити, дивити.
Я ж ся буду ганьбити, ганьбити, ганьбити.
(2р.)

Ой, Марічко, люблю тя, люблю тя, люблю тя,
Заріж мені когутья, когутья, когутья. (2р.)

Як когут се запіє, запіє, запіє,
Ставай дгорі Маріє, Маріє, Маріє.
(2р.)

Ой, Іванко, пропав бись, пропав бись, пропав
бись,
Чи на цукор не дав бись, не дав бись, не дав
бись. (2р.)

Волів би я пропити, пропити, пропити,
Як ні цукор купити, купити, купити.
(2р.)

Ой, Марічко, чичері, чичері, чичері,
Розчеши ми кучері, кучері, кучері. (2р.)

**Ой під вишнею, під черешнею
(Іван Котляревський)**

Ой під вишнею, під черешнею,
Стояв старий з молодю,
Як із ягодою. (2р.)

І просилася, і молилася
Пусти мене старий діду,
На вулицю погулять. (2р.)

А я сам не піду, і тебе не пушу,
Бо ти мене старенького,
Тай покинеш на біду. (2р.)

Куплю тобі хатку, іще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок. (2р.)

Ой не хочу хатки, ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка. (2р.)

Ой ти старий дідуган, ти зігнувся як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька.

Ой ізгиньте, пропадіте, всі старії кості,
Не сушіте, не крушіте
Мої молодості! (2р.)

Чорні очка, як терен

Чорні очка, чорні очка, як терен.
Чорні очка, як терен,
Як терен, як терен,
Коли ми ся поберем,
поберем, поберем?

Поберемся, поберемся в неділю.
Поберемся в неділю,
В неділю, в неділю,
Маю на тя надію,
надію, надію.

Де ти мене, де ти мене поведеш?
Де ти мене поведеш,
Поведеш, поведеш,
Кедь ти хати не маєш,
не маєш, не маєш?

Поведу тя, поведу тя в чужую.
Поведу тя в чужую,
В чужую, в чужую,
Поки свою збудую,
збудую, збудую.

Чужа хата, чужа хата - не своя,
Чужа хата не своя,
Не своя, не своя,
Я дівчина не твоя,
не твоя, не твоя.

Цвіте терен, цвіте терен

Цвіте терен, цвіте терен,
А цвіт опадає.
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.

А я молода дівчина,
Та й горя зазнала:
Вечороньки недоїла,
Нічки не доспала.

Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дримали,
А вже сходить сонце.

Хоч дримайте, не дримайте -
Не будете спати;
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.

Очі мої, очі мої,
Що ви наробили?
Кого люди обминали,
Того полюбили.

Черемшина (Микола Юрійчук)

Знов зозулі голос чути в лісі,
Ластівки звели гніздечко в стрісі,
А вівчар жене отару плаєм,
Тьохнув пісню соловей за гаєм.

П-в: Всюди буйно квітне черемшина,
Мов до шлюбу вбралася калина.
Вівчаря в садочку, в тихому куточку
Жде дівчина, жде.

Йшла вона в садок повз осокови,
Задивилась на високі гори,
Де з беріз спадають чисті роси,
Цвіт калини приколола в коси.

Вже за обрій сонечко сідає,
З полонини їй вівчар співає:
Я прийду до тебе, як отару
З водопою зажену в кошару.

Ось і вечір, вівці біля вбори
З Черемоша п'ють холодну воду.
У садочку вівчаря стрічає
Дівчинонька, що його кохає.

Пісня про рушник (Андрій Малишко)

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.

І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.

І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська
любов.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.

І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Чорнобривці (Микола Сингаївський)

Чорнобривців насіяла мати
у моїм світанковім саду.
Та й навчила веснянки співати
про квітучу надію мою.

П-в: Як на ті чорнобривці погляну,
бачу матір стареньку,
бачу руки твої, моя мамо,
твою ласку я чую, рідненька.

Я розлуки та й зустрічі знаю.
Бачив я і в чужій стороні
чорнобривці із рідного краю,
що насіяла ти навесні.

П-в:

Прилітають до рідного поля
із далеких країв журавлі.
Розцвітають і квіти, і доля
на моїй українській землі.

Зеленее жито, зелене

Зеленее жито, зелене,
Хорошіі гості у мене.
Зеленее жито женці жнуть,
Хорошіі гості в хату йдуть.

Зеленее жито, зелене,
Хорошіі гості у мене.
Зеленее жито за селом,
Хорошіі гості за столом.

Зеленее жито, зелене,
Хорошіі гості у мене.
Зеленее жито при межі -
Хорошіі гості до душі.

Зеленее жито, зелене,
Хорошіі гості у мене.
Зеленее жито ще й овес, -
Тут зібрався рід наш увесь.

Світе мій щирий («Ексампей»)

Світе мій щирий, який ти чистий.
Світе прозорий, який ти гожий.
Хочеться ноги в росу вмочити
І цілувати у очі ружі. (2 р.)

Світе мій дивний, світе казковий,
Від повноти аж вгинається обрій.
Чи, може, кінь загубив підкову, |
Чи світить місяць в години добрі. | (x2)

Сяй і слався, наш добрий світе,
Небо своє прихили над нами.
Ми твої паростки, ми твої діти; |
Будьмо ж не пасинками, а синами! | (x3)

Червона рута (Володимир Івасюк)

Ти признайся мені, звідки в тебе ті чари.
Я без тебе всі дні, у полоні в печалі.
Може десь у лісах ти чар-зілля шукала,
Сонце руту знайшла і мене зчарувала.

П-в: Червону руту не шукай вечорами -
Ти у мене єдина, тільки ти, повір.
Бо твоя врода то є чистая вода,
То є бистрая вода синіх гір.

Бачу я тебе в снах, у дібровах зелених,
По забутих стежках ти приходиш до мене.
І не треба нести мені квітку надії,
Бо давно уже ти увійшла в мої мрії.

П-в:

Я піду в далекі гори (Володимир Івасюк)

Я піду в далекі гори,
На широкі полонини,
Та попрошу вітру зворів,
аби він не спав до днини.
Щоб летів на вільних крилах
на кичери і в діброви
Та дізнавсь, де моя мила,
карі очі, чорні брови.

П-в: Мила моя, люба моя,
цвіте ясен-цвіт,
я несу в очах до тебе
весь блакитний світ.
Я несу любов-зажуру,
мрію молоду,
і сади цвітуть для мене,
як до тебе йду.

І як вітер з полонини
полетіти не захоче,
Все одно знайду дівчину -
чорні брови, карі очі.
Перейду я бистрі ріки,
І бескиди, і діброви,
І шляхи мені покажуть
карі очі, чорні брови.

П-в:

Водограй (Володимир Івасюк)

Тече вода, тече бистра,
А куди-не знає,
Поміж гори в світ широкий
Тече, не вертає.
Ми зустрілися з тобою
Біля водограю
І попросим його щиро,
Хай він нам заграє.

П-в: Ой водо-водограй, грай для нас, грай...
Танок свій жвавий ти не зупиняй.
За красну пісню на всі голоси,
Що хочеш, водограю, попроси.
Струни дає тобі кожна весна.
Дзвінкість дарує їм осінь ясна.
А ми заграєм на струнах отих-
Хай розіллють вони радісний сміх.

Подивись, як в сіру скелю
Б'є вода іскриста,
Ти зроби мені з тих крапель
Зоряне намисто.
Краще я зберу джерела,
Зроблю з них цимбали,
Щоб тобі, дівчино мила,
Вони красно грали.

П-в:

Орися (Сергій Фоменко)

Ой не ходи, ходи, Орисю, на гору, на Лиску.
Не ходи, ходи, Орисю, а грай на сопілці.
Ой-гой, дриці-дриці, ой-гой, дриці-дриці
Не ходи на Лису гору, А грай на сопілці.
Ой-гой, дриці-дриці, ой-гой, дриці-дриці
Не ходи на Лису гору, А грай на сопілці.

Бо на горі, на Лисці туман над ярами.
Бо на горі, на Лисці чорти з відьмаками.
Ой-гой, дриці-дриці ой-гой, дриці-дриці
Там шугає така нечисть, що гріх і дивитись.

В чорта роги - круторогі, очі - як лещата.
Жінка в нього - чорна жаба, бридка та вусата.
Ой-гой, дриці-дриці ой-гой, дриці-дриці
Отакі жінки в тім царстві, хвайні молодиці.

Чорт зубатий та багатий хоче кльову дівку,
Може їй платити златом та водить до шинку.
Ой-гой, дриці-дриці ой-гой, дриці-дриці
Не ходи, Орись, на гору, а чекай на принця.

І з сиром пироги

Служив козак у війську,
Мав років двадцять три.
Любив козак дівчину
І з сиром пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Дівча його цілує,
А він їсть пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Любив козак дівчину
І з сиром пироги.

І десь тут із-за лісу
Взялися вороги,
Козак із переляку
Сховався в бур'яни.

"Дівча мое хороше,
Чи знаєш мої сни –
Що я тебе кохаю
І з сиром пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Козак із переляку
Сховався в бур'яни.

Ой чула, чула, чула,
Ой чула, чула ти –
Що я тебе кохаю
І з сиром пироги".

А то були мисливці,
Ніяки вороги –
Взяли собі дівчину
І з сиром пироги.

Дівчина, як почула
Козацькі мрії-сни,
Відразу запросила
На свіжі пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Взяли собі дівчину
І з сиром пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Відразу запросила
На свіжі пироги.

Козак гірко заплакав:
"Ви тяжкі вороги,
Візьміть собі дівчину,
Віддайте пироги!

І як було діждатись
Щасливої пори,
Дівча його цілує,
А він їсть пироги.

Ой чули, чули, чули,
Ой чули, чули ви –
Візьміть собі дівчину,
Віддайте пироги!"

Як служив же я у пана

Як служив же я у пана
Та й першее літо та й лі-
то

Заслужив я у пана
Курочку за літо.
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Як служив же я у пана
Та й другее літо та й лі-
то

Заслужив я у пана
Качечку за літо.
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Як служив же я у пана
Та й третее літо та літо-
Заслужив я у пана

Гусочку за літо.
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Як служив же я у пана
Та й четверте літо та лі-
то

Заслужив я у пана
Індика за літо.
А той індик дик-дик, дик-
дик,
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Як служив же я у пана
Та й на п'яте літо та й
літо

Заслужив же я у пана
Барана за літо.
А той баран круторогий —
Поламав він собі ноги,
А той індик дик-дик, дик-
дик,
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Ой служив же я у пана
Та й на шосте літо та й
літо
Заслужив же я у пана
Телятко за літо.
А те теля хвостом виля,
А той баран круторогий
Поламав він собі ноги,
А той індик дик-дик,
дик-дик,
А те гуся суся-суся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й
ходить,
Курчаточок водить та й
водить.

Жовта субмарина ("Брати Гадюкіни" за мотивами "Beatles")

Народився я в селі
В бідній фермерській сім'ї.
Ні корови, ні свині,
Тільки образ на стіні.

А наш тато столяр є,
Він нам човен збудує.
Цілу ніч він майстрував,
А на ранок човен став.

П-в: Всі ми живемо в жовтому човні,
 В жовтому човні, в жовтому човні.
 А наш човен човгає по дні,
 Човгає по дні, човгає по дні.

Ми пливемо в далекий край,
Всім говоримо "гуд бай".
Ми мандруємо весь час
І співаємо для вас!

**Пісня мандрівників (З. Боровець
за мотивами м/ф "Бременські музиканти")**

Долі кращої не відшукати,
Як по світу білому блукати.
В дружнім гурті не страшні тривоги,
Манять, манять нас нові дороги.
Манять, манять нас нові дороги
Ла-ла-ла-ла-ла-ла...
Є! Є! Є!

Наш килим - завітчана поляна,
Наші стіни - сосен горді стани,
Сине небо - дах над головою,
Любо мандрувати нам з тобою. (2)
Ла-ла-ла-ла-ла-ла...
Є! Є! Є!

Поклик свого серця не забудем.
Сміх і радість ми несемо людям.
Нам палаци кришталеві зроду
Не замінять гордої свободи. (2)
Ла-ла-ла-ла-ла-ла...
Є! Є! Є!

Корупціонери (Ігор З'ясовий)

Почув нещодавно я слово цікаве -
І довго-предовго звіряв з словниками.
Зітхнув, що існує лише на папері -
Аж потім дізнався, що й серед нас...

П-в: Корупціонери, корупціонери
Гроші грубують - а з ними й людей.
Корупціонери, корупціонери
Честі нема - зате гроші є!

Вони наживаються - ми банкрутуем,
Давайте ж тоді покажем їм дулю:
Не будем давати їм ні копійчинки -
І це буде справді великим учинком!

П-в: Корупціонери, корупціонери
Гроші грубують - а ми не дамо!
Корупціонери, корупціонери -
Честі нема - одне лиш бабло.

Судді заплатив чи хоч обленерго -
Ти дав хабара - а значить, ти - стерво.
Тебе треба бити по нирках, по нервах,
Щоб втямив нарешті: так робити не треба!

Вчився я на велику кататися (І.З'ясовий)

Сів на велик я великий -
І згори вже мчуся швидко
(аж каміння іскрами жбурля!)

Верещу, оскаженілий,
На все горло, що є сили:
„Ой розіб'юсь, матінко-земля-а-а!”

Кажуть, десь внизу педалі -
Шкода ноги не дістали.
(Гальм не буде. Певно що. О ні!)

Вітер в вуха дме шалено.
Відчуваю (мабуть, гени):
Я козак на воронім коні-і-і!

П-в 1: Вчився я на велику,
Вчився я на велику,
Вчився я на велику кататися.
Було дуже весело,
Було дуже весело:
Від землі так круто
відриватися...

Козарлюга я - дай боже -
Тільки от коняка може
Копитом хвицнути в пику враз.

Загнуздати треба добре,
Щоб не вирвалась худоба
(Будеш скоро ти мені, як бра-а-ат!)

Рама - як спина лошиці -
Піді мною гиця й гиця
(Я немов матьористий їздець!)

Міцно в гриву я вчепився.
Та кермо не знайде місця -
Всі старання зводить наніве-е-ець.
П-в 2: Вчився я на велику,
Вчився я на велику,
Вчився я на велику кататися.
Було дуже весело,
Було дуже весело,
Поки дуже дивне щось не сталося...

Ой, спіткнулися копита -
мабуть карта моя бита
(зараз перевіримо талан...)

Зразу ж небо закружляло -
І моє пухкеньке сало
Випало з великого сідл-а-а-а!

Я прокинувся в лікарні:
Всюди тихо так і гарно,
(Тільки щось в руках своїх затис...)

Це ж кермо моє чудове -
І здалося, що ізнову
Мчуся швидко я згори - уни-и-и-из!..
П-в 3: Вчився я на велику,
Вчився я на велику,
Вчився я на велику кататися.
Було дуже весело,
Було дуже весело:
Поки не заліз у землю страусом.

Пісня про лишай (Павло Можлечкін)

У кралі - великі перса,
У кралі - предовгі ноги.
Укralи (ну тупо, сперли)
Усі її чесноти.

Лишився лише лишай, о-о-о-о-о!
Лишився лише лишай, а-а-а-а-а!
Лишився лише лишай, у-у-у-у-у!
Лишиться хоч це нехай!

За що кралю покарали?
За що так жорстоко ще?
За те, що вона не кохала,
А зваблювала лишень.

Лишився лише лишай, о-о-о-о-о!
Лишився лише лишай, а-а-а-а-а!
Лишився лише лишай, у-у-у-у-у!
Лишиться хоч це нехай!

Та крала якось відчула:
Кохання знайшло її -
Від кралі в ту ж мить щодуху
Втекли усі лишайі.

Лишився лише один, о-о-о-о-о!
Лишився лише один, а-а-а-а-а!
Лишився лише один, у-у-у-у-у!
На згадку - ходи із ним!

Післяпісня

Незаповнені місця в співанику -
для запису пісень Вами,
адже ця добірка -
лише часточка велетенської світобудови
під назвою
Українська Пісня.

Співайте на здоров'я!

Примітки.

1. У дужках, біля назви твору, вказано авторство (якщо не зазначено - то пісня вважається народною).

2. Упорядником пропонується один із можливих варіантів тої чи іншої пісні.

На звороті — малюнок Володимира Івасюка.

